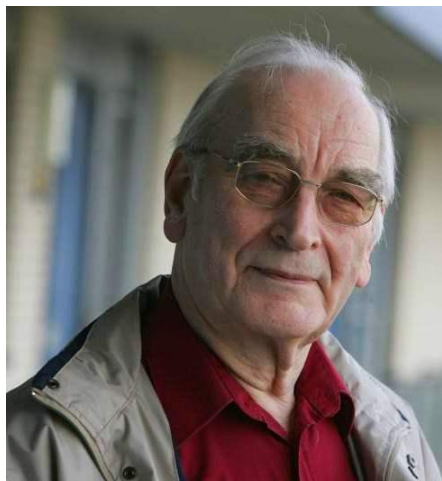

DE VERBORGEN GEVAREN IN POPMUZIEK - Johan Frinsel 1984

- Cassetteband werd ingesproken door Johan Frinsel 1984 -

Johan Frinsel Sr.

Muziek en zong hebben van oudsher een belangrijke plaats gekregen in samenkomsten in de kerk en daarbuiten. De eerste vraag die opkomt is wel: 'bestaat er zoiets als christelijke muziek?' Het antwoord zal wel ontkennend zijn. Men kan bij elke 'gedragen' melodie tot rust en zelfs tot inkeer komen. Iets anders is het als muziek de toonzetting en achtergrond van een verhaal of de begeleiding van een psalm of een lied vormt. Dan kunnen we spreken van de begeleiding van een christelijke tekst en vormt het samen daarmee één geheel. De melodie zal dan ook in overeenstemming met de woorden moeten zijn en daaraan expressie geven. Moeilijker wordt het nu we moeten constateren, dat de neiging bestaat muziek bij de tijd aan te passen, waarbij het gevaar bestaat dat de grens discutabel en volgens sommigen overschreden wordt.

Dit brengt ons bij het onderwerp: het gebruik van pop- en rock 'n roll muziek zowel in christelijke bijeenkomsten als in de privésfeer.

Dit is een discussiepunt geworden dat zich in de laatste jaren heeft toegespitst. De ene groep is voor, in de mening dat men met hedendaagse muziek hedendaagse jeugd zou kunnen bereiken, maar de ander ziet dit als te werelds: 'De wereld wordt in huis en in de kerk gehaald,' zo zegt men. Wij zullen u aantonen, dat dit laatste maar al te waar is.

De een ziet het als een zegen uit de hemel, de ander als een vloek uit de hel. Feit is dat honderden (ook christelijke) jongelui bereid zijn grote afstanden te reizen om een pop- of rockconcert bij te wonen. Zij komen dan weer anderen tegen (veelal ouderen), die er van weg lopen. Er schijnt geen tussenweg te zijn. Beide groepen schijnen weinig genuanceerd te denken. De een vindt de woorden het belangrijkste, de ander geeft de muziek de hoogste prioriteit.

Er wordt wel eens gezegd: 'als je me vertelt van welke muziek je houdt, zal ik je vertellen wat voor type mens je bent.' Er schijnt een kern van waarheid in te zitten.

Maar deze brochure belicht het onderwerp van een geheel andere kant. De tijd is gekomen om een kalme, evenwichtige, door en door Bijbelse blik te werpen op het gehele onderwerp van wat we mogen noemen 'evangelische ontspanningsmuziek.'

Vooraf omdat er een beweging is, die het algemeen erkende feit, dat muziek invloed heeft op het gedrag van de mens, op griezelige wijze misbruikt: de 'omkeer-vermommingstechniek.' Hier komen we later op terug.

De bekende componist Robert Schuman heeft eens gezegd: 'Muziek is een uiting van de ziel.'

Laten we dan eens kijken naar degene die de muziek maakt of componeert. Zo iemand is in staat via zijn muziek gevoelens over te dragen op anderen. Op deze wijze is muziek in staat mensen te ontroeren, blij te maken, onder spanning te brengen, maar ook angst, boosheid, enz. op te wekken.

Maar nu blijken er – en dat zal voor meerdere fans van popgroepen moeilijk te verteren zijn – methodes gebruikt te worden die rechtstreeks inspelen op de beïnvloedbaarheid van het onderbewustzijn, en wel op een intensievere wijze dan ooit tevoren. Men zet aan tot satansverheerlijking, zonder dat de 'fan' het opmerkt.

Muziek beïnvloedt de mens.

Alhoewel men nimmer de totale invloed van de muziek kon overzien, werden toch door o.a. Pythagoras, Plato, en Aristoteles reeds bepaalde beperkingen aan de muziek gesteld.

Ook de Bijbel heeft nogal wat te zeggen over muziek. Meer dan 500 maal spreekt de Bijbel zich uit over dit onderwerp. Zo geeft God duidelijke instructies aan Zijn volk Israël met betrekking tot de muziek.

Ook in de mythologie van bijvoorbeeld de Grieken, neemt de muziek een vooraanstaande plaats in. Denkt u maar aan het verhaal van Odysseus en de zingende Sirenen. Alleen omdat Odysseus zijn mannen wasproppen in de oren doet en zichzelf aan de mast laat vastbinden ziet hij kans zich aan de geheimzinnige macht der zingende Sirenen te onttrekken.

Muziek bezit een zekere macht. Dat is ons ook uit de jongste geschiedenis bekend, toen het Duitse 'Herrenvolk' zijn legers liet marcheren op de klanken van de nationaalsocialistische marsmuziek.

De fysieke invloed van muziek kennen we allemaal. Zo kan een bepaald muzikaal ritme ertoe leiden dat we met onze voeten gaan stampen of met onze vingers knippen. Er heeft eens iemand gezegd: 'Als de juiste soort beat je doet meetrappen, welk soort beat zal er voor zorgen dat je je vuist opsteekt en toeslaat?'

Ook het volume van de muziek kan fysieke gevolgen hebben. Onderzoekingen hebben uitgewezen dat ons zenuwstelsel – dat o.a. onze hartslag en temperatuur regelt – op lawaai begint te reageren van 70 decibel. Dit komt overeen met normaal verkeerslawaai. Wordt het volume echter sterker, dan kan onze bloeddruk oplopen, de pupillen gaan zich verwijden, we krijgen een droge mond, we kunnen bleek worden en er kan een plotselinge overproductie van adrenaline plaatsvinden. Hoe met deze gegevens gemanipuleerd wordt, zullen we u laten zien.

We kennen allen de sfeerverhogende muziek (het zogenaamd 'muzikaal behang') in restaurants en dergelijke, muziek in warenhuizen, fabrieken en niet te vergeten als achtergrond bij een film. Vaak kondigt een angstaanjagend geluid al komende griezelscènes aan. Het gedragsonderzoek in dit verband is al een verhaal apart.

WAT IS POPMUZIEK?

Pop is afgeleid van populair, dat als grondwoord heeft *populos*, volk. Het betekent dus iets wat algemeen ingang heeft gevonden. Popmuziek is dat ook muziek, die 'populair,' d.w.z. geliefd is bij velen. Een 'hit' is een popsong, die een bijzonder grote populariteit heeft en dat is meestal maar heel kortstondig. De popmuziek kent vele onderverdelingen, stromingen en vermengingen. De hoofdafdeling A.D. (voor deze zaak) 1984 zijn: jazz, soul, funk, gospel, blues, folk, disco, rock, new wave, underground, country, reggae.

De popmuziek is tegenwoordig in alle culturen van onze wereld terug te vinden. Het gemeenschappelijke element is wel het duidelijke gebruik van ritmen. Sommige ritmen gaan terug op riten van de zwarte bevolking van Afrika en werd later toegepast in reggae en voodoo zaken van Midden-Amerika. De slaven brachten indertijd ritmen mee naar Amerika, die daar de roep werden van de onderdrukte ziel; in de wereldse muziek ontstond zo de blues (betekend verdriet) en de soul. Dezelfde basispatronen zijn te vinden in het geestelijke lied, 'de gospels.'

Pas bij de rockmuziek gaat het ritme een zeer overheersende rol spelen. Voor de jeugd van de rockgeneratie was het de taal om uit te drukken dat ze zichzelf wilden zijn. Vrijheid, onafhankelijkheid en als uitwas de roep tot rebellie, drugs, anarchisme, en seks. Er zijn zelfs groepen, die rockmuziek en occultisme tot iets heel griezeligs vermengd hebben.

Daar de christelijke muziek deel is van het totale veld van de muziek, zie je daar parallel lopende ontwikkelingen.

Het is niet fout als iedere generatie zoekt naar eigen uitingsvormen, maar wel moet men oppassen dat het zoeken naar eigen vormen niet ontaard in het 'volkomen los zijn,' een schijnvrijheid, die geen vrijheid is.

Zo zijn er gospelgroepen die rockmuziek gebruiken met de beste bedoelingen. Maar de beste bedoelingen rechtvaardigen niet altijd datgene waarmee je bezig bent!

Muziek in het dagelijks leven.

Muziek dringt zich in elke vorm van onze samenleving in. Achtergrondmuziek vult de lucht in supermarkten, warenhuizen, restaurants, bij de kapper en zelfs bij de tandarts.

Radio- en tv programma's, 3FM, Top Tien, Top Veertig, enz. Zoals bij muziek in het algemeen, is het vooral de Popmuziek of Rockmuziek, die zulk een grote invloed heeft op de levens van jonge mensen.

In zijn bekende boek "Summer in the City" zegt Malcolm Doney: 'Rockmuziek is niet slechts een andere tak van populaire cultuuruiting. Het zal misschien blijken de meest betekenisvolle kunstvorm te zijn van deze eeuw.' Maar wat meer is, hij ziet dat het belang ervan verder reikt dan alleen muzikaal; hij noemt het een stimulans in de (mentale) houding van de jongelui, ten aanzien van seks, gezag, smaak, hun leven, moraal en ethiek.

Zelfs al zouden deze verklaringen een halve waarheid bevatten, dan toch is rockmuziek een ervaring en gebeurtenis van grote invloed, vooral in de levens van mensen onder de dertig jaar.

Is dit alles toeval? Of zit er een plan achter, dat door bepaalde groepen of mensen bewust uitgevoerd wordt? We kunnen het wezen van rockmuziek niet begrijpen als we de begeleidende verschijnselen niet onderkennen. We kunnen het niet afdoen met de verklaring dat alle rockmuziek rechtstreeks van de duivel komt en dat het spoor ervan via de Afrikaanse jungle naar Amerika en naar de rest van de wereld gemakkelijk te volgen is. Dat dekt de feiten niet en het is ook niet fair. Bovendien slaat dit de plank mis voor veel jonge mensen en is voor hen die zich tot de soort muziek aangetrokken voelen, onaanvaardbaar.

Voor onze herinnering gaat het terug tot de Beatles en de Rolling Stones, die zich vooral op beïnvloeding van het gedrag door ritmewisseling toelieden. De wetenschap dat dit mogelijk is, hadden zij, noch hun manager van zichzelf.

Reeds in 1929 schreef Prof. Joseph Crow van de Universiteit van Seattle (VS): 'De harmonie en ritmiek van de popmuziek zijn uiterst belangrijk. Door het ritme te veranderen in een muziekstuk kun je een sterke greep hebben op de luisteraar en het sublieme effect is, dat 'de boodschap' harder wordt doorgedrukt. Sommige mensen reageren fysiologisch, wanneer bijvoorbeeld de beat veranderd wordt van 3/4 naar 5/4.'

Pop- en rockmuziek nu werkt met dit soort poliritmische dingen, waardoor het de 'boodschap' accentueert. Hypnose? Hersenspoeling? Herhaling is de basis van hypnose. Het volledige antwoord is te vinden in wat genoemd wordt 'Gedragswetenschap.'

Van de Rus Iwan Pawlov zijn de proefnemingen op honden bekend, waarbij hij door ritmewijzigingen kunstmatige prikkelreflexen opwekte. Ook voor de mens geldt dat het opwekken van een kunstmatige neurose een der functies is in een totaal proces van hersenspoeling, een proces waardoor de gedachtegang van de mens compleet veranderd kan worden. In de popmuziek zien we een aantal van de technieken van Pawlov terug.

Zo zijn bij vele jongeren en ouderen remmingreflexen ontstaan tijdens de opvoeding. Dit is gebeurd door ouders, school, kerk, enz. Voorbeelden hiervan zijn: je niet zomaar uitkleden in het openbaar, niet zomaar gaan schreeuwen, niet zomaar iets vernielen als je daar zin in hebt, niet zo maar een meisje pakken als je dat leuk vindt, enz.

Een popgroep als bijvoorbeeld de Beatles of de Rolling Stones, maar ook de latere groepen, zoals KISS (Knights In Service of Satan), Meat Loaf, Prince, David Bowie, Alice Cooper, Garry Funkel, enz., zijn in staat binnen 20 minuten jonge mensen deze dingen wel te laten doen. Anderen raakten neurotisch, kregen een kunstmatige zenuwinstorting.

Vermoedelijk zijn het de Beatles, die begonnen zijn met het invoegen van verborgen – satanische boodschappen. Bedenk wel, dat herhaling de basis voor dit alles vormt. Iemand die voor het eerst dergelijke muziek hoort, zal misschien niet reageren, maar een herhaling blijkt succes te hebben.

Een voormalige rock 'n roll artiest Bob Larson, liet samen met enkele artsen wat licht schijnen op de fysiologische inwerking van popmuziek. Larson c.s. stelde vast dat met name de laagfrequente trillingen van de basgitaar uit een popgroep, in combinatie met de stuwende beat van de drums een zekere invloed hebben op het hersenruggenmergsvocht. Dit vocht beïnvloedt de hypofyse. Deze klier regelt de afscheiding van hormonen.

Deze voorbeelden brengen ons het eenvoudige feit in herinnering, dat we mogen verwachten dat we in alle culturen een onderliggende waarden-trend vinden, die niet alleen onchristelijk, maar ook antichristelijk is.

De mens is in zonde gevallen en dit komt aan de oppervlakte in elke eeuw, in elk land en in elk deel van zijn cultuur.

De Bijbel zegt dan ook: 'Allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods.' Romeinen 3: 23 Hierin wordt het feit benadrukt dat de zondigheid van de mens een continuerende realiteit is.

DE INVLOED.

De invloed van de rockmuziek is enorm. Bill Haley and the Comets verkochten van hun 'Rock around the clock' 15 miljoen singles. Hetzelfde aantal behaalde 'The Herd' met Peter Frampton. In hun kielzog was Elvis Presley die door sommigen werd aanbeden, maar door anderen gehaat.

Voor miljoenen van zijn fans was hij de 'king' en voor anderen was hij de verpersoonlijking van het kwaad. Hij gebruikte veel drugs en toen hij stierf in 1977 op de leeftijd van 42 jaar had hij miljarden dollars verdiend in een carrière die zijn weerga niet vindt in de geschiedenis van de popmuziek.

Elvis opende de deur voor een stroom van imitators. In zekere zin zijn dat ook Joan Beaz met protestsongs en de legendarische Bob Dylan (de Woodstock generatie). Dit was iets rustiger, maar dat veranderde met de komst van de Beatles in 1963.

Hoe tam hun muziek nu ook moge klinken voor veel mensen, de fabuleuze vier gingen als een bulldozer door de muziekwereld. Hun geluid werd beschreven als fris, nieuw en inventief, maar door anderen als wild, uitdagend en gevaarlijk. Bekend is de uitspraak van John Lennon, dat zij populairder waren dan Jezus Christus. Na de Beatles werd 'rock' het wachtwoord voor alle soorten hedendaagse muziek.

Spoedig na het gigantische Woodstockfestival in 1969 (drie dagen van drugs, seks en muziek) kwamen de Rolling Stones, van wie Nik Cohn zegt: 'Zij waren gemeen en ergerlijk, en zij sloegen de hardste, ruwste en meest offensieve beat, ooit door een Engelse band gemaakt.' (De 'hardrock' was daar.)

Drugs, seks en occultisme vormden een deel van het wezen van de Stones en hun invloed was enorm. Wij herinneren aan het optreden in het Kurhaus in Scheveningen. Binnen 15 minuten zaten de jongelui met hun hoofden te rollen en de meisjes raakten in extase. Zij braken het Kurhaus bijna af en de politie had de grootste moeite de meute van het podium af te houden. We hebben een film in ons bezit die van dit optreden gemaakt is.

Malcolm Doney zegt: 'Het is moeilijk de invloed van de Rolling Stones te overschatten.' Zij brachten meer haat, minachting en jeugdhysterie teweeg dan alle musici voor hen. De Stones rollen – zij het in mindere mate – nog steeds voort, evenals anderen die hun glans delen, zoals The WHO, Led Zeppelin, Alice Cooper, enz. De duisternis omgeeft hen.

Bekend is bijvoorbeeld, dat Jimmy Page van Led Zeppelin z'n teksten verkrijgt door het bijwonen van spiritistische seances en het gebruik van oude heksengeschriften. Hij heeft de grootste occulte boekwinkel in Engeland.

Daarna kregen we punkrock, de muziek, die door Derek Jewell beschreven wordt als 'het laatste muzikale vuilnis, uitgebreed door onze verwarde cultuur, en punkrockers als degenen die haat, agressie, apathie, wellust, alcohol en anarchie met hart en ziel koesteren.' En inderdaad: 'punk is nihilisme.'

Toch heeft punkrock het nooit echt gemaakt en al spoedig verschoof de rockwereld naar de volgende beweging - en daarna weer naar de volgende beweging - en daarna weer naar een andere. Sterren van gisteren vervagen en de nieuwe komen op en de honger van hen die zoeken en vragen, is onverzadigbaar. Men mag het er mee eens zijn of niet, maar Steve Lawhead schrijft in 'rock reconsidered':

'Want zolang als jonge mensen zich onbehagelijk en vervreemd voelen, zolang als de gemeenschap toegeeft aan de ene overdadige, egoïstische generatie na de andere, zolang er elektriciteit is, zal rockmuziek blijven bestaan.'

Dezelfde Lawhead schrijft echter ook, 'dat er geen beschrijving te geven valt van 'rock' muziek, want er is sweetrock, acidrock, softrock en hardrock, glansrock en glitterrock, folkrock en punkrock, en alles tussen homorock en Godrock.

Nog niet te spreken van reggae, heavy metal, new wave, disco, new romantic en jazz funk. Geen wonder dat Derek Jewell schrijft: 'Niemand heeft rock nog op bevredigende wijze kunnen definiëren.'

In de USA spreekt men vaak van rock, maar men bedoelt daarmee pop, dat in Europa als verzamelnaam geldt.

De moderne stijlen vallen onder die noemer, dankzij het ritme, de 'beat.' Het is dus een etiket dat het hele scala van hedendaagse muziek dekt. De rockmuziek 'an sich' maakt op dit moment ca. 10 procent van de totale popscene uit.

Een van de basisgegevens van rockmuziek wordt gevormd door voortdurende herhaling. Luister naar willekeurig welke rockplaat en u zult voortdurende herhaling van de motieven horen, van akkoorden, beat een smalle range van noten of een ritmisch patroon. Dit is zeker te constateren bij de meer heavy-rockstijlen, bijvoorbeeld de hardrock, underground en betonrock.

Dit soort stijlen kunnen dan ook onmogelijk voor christelijke en evangelische doeleinden gebruikt worden, doordat al die herhalingen een hypnotisch effect hebben, een 'drilbooreffect,' dat zeker niet te tolereren valt. Bovendien zijn bij deze heavy- stijlen de ritmen allesoverheersend en zijn de teksten volledig ondergeschikt en onbegrijpelijk c.q. onverstaanbaar c.q. antichristelijk. Daarenboven wijken deze soorten muziek van het elementaire harmonische principe af.

Prof. William Schafer, een niet christelijke socioloog zegt: 'Niet te ontkennen in rock is zijn hypnotische kracht. Het heeft miljoenen jonge mensen rond de wereld in zijn greep en hun leven verandert.'

Dr. Granville Knight bevestigt dit als hij zegt: 'Er is naar mijn overtuiging geen twijfel aan het hypnotische effect van deze liederen.'

Hetzelfde zegt Dr. W.J. Bryan: "Kinderen worden gehypnotiseerd buiten hun weten om en dat is de gevaarlijkste kant van deze soort muziek."

Hoe vaker de hypnose wordt herhaald, hoe ontvankelijker men er voor wordt. Andrew Saller komt na een uitgebreide studie tot de conclusie 'dat rockmuziek een ideaal middel is voor individuele- of massahypnose.'

Nog duidelijker is de verklaring van de overleden Jimi Hendrix, een van de meest dynamische en invloedrijkste superstars in de rockwereldgeschiedenis. 'De atmosfeer komt door muziek, want muziek is een geestelijke realiteit in zichzelf. Men kan mensen hypnotiseren met muziek en als u hen treft op hun zwakste punt, dan kunt u in het onderbewustzijn prediken wat u wilt.'

Dit is natuurlijk het grootste bezwaar tegen alle vormen van muziek lopend van klassiek tot meest heavy underground. Als het middel aanleiding is, dat men de controle verliest over zichzelf en het (onder)bewustzijn ontvankelijk gemaakt wordt voor welke suggestie dan ook, is het gevaarlijk. Als in iedere stijl de muziek zodanig gaat heersen over hen waarmee men wil communiceren, dan is dit een verkeerd gebruik en zeker voor christenen.

God moeten we aanbidden in geest en in waarheid. Johannes 4: 24 Muziek is een geestelijk proces. De Psalmen maken dat overal zeer duidelijk, het lof offeren, dat een muzikaal gebeuren was en is, maakt God groot. Maar muziek is hier duidelijk dienend aan tekst en intentie. Het is een geweldige harmonie.

Wat is nu waarheid t.a.v. de popmuziek, waar liggen de grenzen? Grens is in ieder geval, daar waar harmonie verlaten wordt, dus punkrock en underground, betonrock, acidrock en hardrock vallen daarmee buiten een Bijbelse benadering. Grens is ook, daar waar de juiste verhouding tussen tekst en melodie verloren gaat, daar dus waar de muziek volkomen overheerst en de tekst een onduidelijk, ondergeschikt belang heeft, dat is bijvoorbeeld bij disco, heavy metal en delen van de new wave.

Er blijkt dus ergens een enorm terrein open te blijven voor discussie lopen ergens vanaf new wave tot klassiek. Hier zullen we steeds alert op moeten zijn t.a.v. de intenties van de groep, die deze stijl gebruikt. Bijvoorbeeld wat wil die symfonische rockgroep, wat wil dat folkrocklied, etc. Ook aan de ander kant van de muzikale lijk liggen dezelfde grenzen, bijvoorbeeld ten aanzien van atonale muziek. Ook de klassieke muziek kent dezelfde gevaren en misbruiken als gesignaleerd bij de rockmuziek. In iedere stijl zijn er ook christenen bezig, soms oprecht, soms alleen maar met 'goede bedoelingen.' Ook dat moet aan een onderzoek onderworpen worden. Er is veel kaf onder het koren.

Dat er in het veld van de rockmuziek enorme verschillen bestaan toont de volgende vergelijking: helaas moet geconstateerd worden dat er in Engeland een aantal groepen zijn geweest, die zeiden van christelijke huize te komen, maar hun muziek gebruikten om een soort alternatieve carrière te bouwen, ook al leek het christelijk, het was het totaal niet. Het valt daarom te begrijpen dat mede daardoor in dat land er heftige discussies zijn over de diverse popstijlen. Een integer christen als Cliff Richard steekt hier met kop en schouders gelukkig bovenuit. Het kan verhelderend zijn eens naar de BBC-serie over zijn leven en carrière te kijken.

Gaan we kijken naar wat er in de wereld gebeurt, maar dat in iedere stijl (dus ook in ballade, folk, etc.,) kijk dan maar goed uit, wees dan maar eens kritisch en het is soms werkelijk maar beter een popprogramma af te zetten, daar datgene, wat hierin op je afkomt niets anders is dan het paard van Troje: uitholling, afkalving en overgave aan de wereld.

Rock 'n Roll terugspoel vermommingstechniek.

Het zal na dit alles geen verwondering wekken, dat rock 'n roll muziek doorspekt is met occulte boodschappen, waarmee gedachten beïnvloed kunnen worden. Maar het is nog erger, wat is namelijk het geval?

Door een terugspoel vermommingstechniek kan men op een plaat satanische boodschappen verbergen en een drugscultus propageren.

Op verschillende rock 'n roll platen heeft men op bepaalde plaatsen tekstgedeelten teruggespoeld aangebracht. Dit is een onrustbarende gebeurtenis, want wetenschappers stellen, dat de subtiel aangebrachte teksten, met inbegrip van de teruggespoelde gedeelten, ontvangen, opgeslagen, gedecodeerd en vastgelegd worden in het onderbewustzijn, zonder dat de luisteraar dit bewust waarneemt.

Hoeveel platen hebben die terugspoel-vermommingstechniek? Men spreekt in ieder geval van een 15 tal. Als dit waar is, dan worden onze jonge mensen aan enorme gevaren blootgesteld.

Nemen we het 'white album' van de Beatles als eerste voorbeeld. De plaat begint met 'ob-la-di, ob-la-da, life goes on a bra,' verder 'Julia' en 'helter-skelter,' 'Back in the USSR' en 'sexy sadie.' Maar aan het slot van de plaat gebeurt er iets heel opmerkelijks. Een donker stem herhaalt enige malen de woorden 'number nine number nine.'

Nu gaat men daar meestal achteloos aan voorbij. Maar als men dit teruggespoeld afdraait, hoor je duidelijk: 'turn me on dead man, turn me on dead man.' 'Turn me on dead man' is een uitdrukking met spiritistische geladenheid, die inhoudt: 'activeer mijn geest dode man, zodat jouw geest mijn geest beheerst.'

De Beatles hebben nog meer platen gemaakt en waren in de 70-er jaren erg populair. Zij zongen over: 'neem de tijd voor seks met een meisje.' Paul McCartney zei: 'Niemand van ons gelooft in God.'

Dit alles ging (en gaat) rond de wereld en dringt diep door in het bewustzijn van jongens en meisjes. De kleinste kinderen luisteren er naar. De platen worden gespeeld in kinderkamers, jongens- en meisjeskamers, maar ook in discobars, waar de lichten aan- en uitflitsen en het geluid tot op z'n top wordt gedraaid.

De Beatles waren, voor zover we na konden gaan, een van de eersten, die op hun platen zongenaamd "terugspoel vermommingstechniek" toepasten.

Vele andere groepen namen deze omkeertruc over, voor het inpassen van een meestal satanische boodschap. Uiteraard speelden de platenmaatschappijen het spel mee.

Op de plaat 'Eldorado' van het bekende 'Electric Light Orchestra' hoor je de woorden 'To the south there lies the tales untold,' maar als je dit achteruit draait, hoor je heel wat anders: '... Say I love beëlzebul.'

Op de zelfde plaat 'Eldorado' van E.L.O. zingen zij:

'Here it comes another lonely day, Playing the game, I'll sail away, On a voyage of no return to see, If eternal life is meant to be.'

Velen die dit horen zullen zeggen: 'Wat mankeert er aan?' Het klinkt heel mooi en onschuldig. En ik moet toegeven, dat sommige groepen behoorlijk goed klinken en jonge mensen aanspreken. En de E.L.O. groep is welbekend.

Maar ik breng in herinnering, dat de Bijbel zegt dat satan zich zal voordoen als een engel de lichts. Hij voert een show op. Hij komt niet binnen en zegt: 'He, ik ben de duivel...' maar als u het gedeelte, dat ik daarnet citeerde achteruitgespeeld beluistert, hoort u:

'He's the nasty one, Christ you're infernal. Oh, It's sad, we're dead man, Everyone who has the mark on him, lives.'

Kort vertaald zou je kunnen zeggen: 'Jezus deugt niet. Hij is duivels. Alleen zij die het teken dragen zullen leven.'

Ik zou me kunnen voorstellen dat u twijfelt aan de juistheid van het verhaal. Wij twijfelden ook, tot we het zelf onderzochten. U kunt het natuurlijk ook zelf uitproberen (door de muziek van de plaat over te brengen op een tape en deze omgekeerd te laten afspelen), maar voor hen die geïnteresseerd zijn, hebben we een cassettebandje gemaakt met een 6 tal fragmenten met omkeertechniek, waarop het een en ander nog eens nader toegelicht wordt.

De omkeertechniek is een tactiek van de duisternis. Groepen als AC/DC zingen woorden als: 'The devil is going to get you...' (De duivel zal je wel krijgen...)

Op een ander deel van het E.L.O. album klinkt het: 'Luister naar een lied dat we vroeger zongen, maar kijk niet vooruit, kijk achteruit.' Hiermee geven ze aan wat ze met hun muziek doen.

Op de plaat 'fire on high' (face the music), ook van E.L.O., is een fragment waarvan de woorden niet op de hoes vermeld staan. Omgekeerd hoor je het volgende:

'The music is reversable, but time is not, turn back, turn back, turn back.'

Muziek is omkeerbaar, maar de tijd niet. Keer terug, keer terug, keer terug.

Op een andere plaats hoor je dan: 'You are crazy, you are the nasty one, you are dead on the cross,' Christ was reared to live for our souls, Everybody is dead and many after Him.' De 'you' is natuurlijk Jezus Christus.

De vraag die steeds weer naar voren komt is, wat voor zin heeft het om satans liederen als deze, vermomd te maskeren op een plaat die je terug zou moeten afdraaien? Waarom al die moeite om achteruit te draaien, als iedereen een plaat vooruit draait en beluistert?

Wie draait er nu een plaat of mp3 achteruit?

Maar pas op: de satan is niet dom. Hij was de intelligentste engel die God schiep. Het is dan ook vanzelfsprekend dat jongelui de boodschap niet zullen missen. Ze pikken de boodschap op zonder dat ze het merken, namelijk in hun onderbewustzijn.

Enige tijd geleden plaatsten jongelui als proef een bandrecorder onder hun hoofdkussen, waarop heel zacht lessen werden afgedraaid. Gedurende het slapen werd de les opgenomen in het onderbewustzijn.

De wetenschap weet weinig of niets van de werking van het onderbewustzijn. Men kent alleen de uitkomsten als ervaringsgegevens. Wel weet men iets van wat men noemt het 'onbewuste,' een kennis, waarvoor vooral Freud de basis heeft gelegd.

'Als we geestverruimende drugs gebruiken,' zo zegt men, 'kunnen we meer oppikken dan anders.' Onze gedachtesfeer is zeer gecompliceerd en het is verbazingwekkend te merken dat ons onderbewustzijn dingen opneemt, die we nooit gekend zouden hebben door zintuiglijke waarneming. Dit gegeven wordt in deze muziek toegepast. Muziek heeft het vermogen sfeer te scheppen, iets op te roepen, rust, apathie, etc.

Weet u nog hoe men in een film in een fractie van een seconde het beeld van een colablikje toonde en later ook een beeldje van popcorn? Men heeft daar ernstige kritiek op, want in die korte tijd pakte het onderbewustzijn het beeld op, zonder dat het bewust was waargenomen. Iedereen kreeg trek in cola en popcorn. Technieken als deze worden in velerlei reclamevormen toegepast. 'Verborgten verleiders' noemt men dat.

Sommigen zullen misschien zeggen, dat die terugspoelvermommingstechniek niet met opzet is aangebracht. Dat het niet met opzet is aangebracht. Dat het geheel op toeval kan berusten. Maar daar zijn de woorden en hele zinnen te duidelijk herkenbaar voor.

Opmerkelijk genoeg blijkt, dat alle platen met terugspoelvermommingstechniek een veel grotere verkoop hebben, dan platen zonder dat. Led Zeppelin was met 'stairway to heaven' gedurende 10 jaar de meest verkochte plaat van alle rockgroepen.

Dr. Freedman, die dit alles uitgebreid beschreven heeft, zegt in 'peoples magazine:' 'Charles Manson was een Beatle maniak en hij geloofde dat de liedjes van de white album hem drongen tot doden. Hij zegt dat de geheime boodschap hem zei te gaan doden.' De man die president Reagan probeerde te vermoorden, zei dat hij altijd luisterde naar rock 'n roll muziek.

De bekende groep Queen – er is in Nederland ook een Queen fanclub – zingt 'another one bites the dust' verschillende malen achter elkaar op het gelijknamige nummer. Als we dit terugspoelen hoort u : 'Start to smoke marihuana.'

Het is duidelijk genoeg. Waarom andersom zult u weer vragen. Omdat het een verborgen verleider is, die met meer stelligheid de boodschap in het onderbewuste doen opnemen.

De groep 'blue oyster cult' zingt (als je het vertraagd afdraait): 'These woman want to take advantage of my body' en even verder: 'My father is not in heaven' en 'One thing I know is true, you will be dead before your time is through.'

We gaan terug naar Led Zeppelin, een van de meest beluisterde groepen. Het volgende lied heeft voor veel jongelui een grote aantrekkingskracht en ze laten vaak hun leven erdoor leiden. Hij zingt:

'Yes, these are the two paths you can go by, but in the long run ... and there's still, time to change the road you're on.' Als we dit zelfde fragment achteruit spoelen, horen we:

'Oh, it's my sweet satan, the one whose path makes me sad, whose power is satan.'

Als het niet zo intens gemeen was, zou je het haast een kunststukje kunnen noemen om het zo te transformeren. Maar ziet u op welk een formidabele wijze u bedrogen wordt? Die platen zijn bij miljoen verkocht en doen hun duivelse werk in het hart en gedachten van jongelui.

Nog iets van Led Zeppelin's 'stairway to heaven.' Dit fragment lijkt te klinken als volgt: 'If we all call the tune ...' Maar als we dit terugspoelen dan hoor je: ' ... He's the lord of evil.'

Hoeveel andere labels zijn hierbij betrokken? Men spreekt van zeker een 15 tal.

Een andere onderzoeker heeft vastgesteld dat het onderbewustzijn inderdaad instaat is deze teksten te decoderen, als de plaat normaal wordt afgespeeld. Als dit zo is, dan moeten wij nogmaals met nadruk vaststellen dat onze hedendaagse jeugd bloot staat aan de verschrikkelijkste verleiding.

De heer Yaroll, een christen onderzoeker over dit onderwerp, zegt dat de rockartiesten deze terugspoelvermommingstracks op hun lp's opnemen, omdat de satanskerk een lucratief contract aanbiedt, dat naast geld inhoudt dat als iemand in de sector waarin hij werkt, iets van het occulte laat doorwerken, satan in ruil daarvoor bepaalde voorrechten verleent.

Hoort u goed: de satanskerk gelooft, dat het onderbewustzijn deze omkeerboodschap decodeert en zijn invloed uitoefent. De satanskerk gelooft er in. En zin blijkt veelal meer van de menselijke psychologie af te weten dan de meesten onzer.

De tijd is gekomen dat we aantonen wat de rockstijl in werkelijkheid inhoudt en dat jonge mensen het gevaar lopen om blindelings de leer die sommige groepen op deze wijze brengen, te gaan volgen. Alles wat de rockers doen, doen de kinderen hen na.

Een groep als 'black oak arkansas' heeft een lied 'when electricity came to Arkansaw,' waarop Jim Dandy een paar onduidelijke, zinloze woorden zingt, die klinken als: 'dog is eh nates.' Als je dat terugspoelt, hoor je: satan, he is god.'

Dr. Freedman zegt, dat jonge kinderen in hen een ideaal zien en zo onder hun invloed komen. Ze worden 'fans' en vormen groepen. Weet u, waar het woord 'fan' trouwens vandaan komt? Het komt van 'fanatic,' het Latijnse woord fanaticus, en het inspireert tot de verering van een godheid. Als je een 'fan' van iemand wordt, van een rockstar bijvoorbeeld, ben je geïnspireerd tot verering van een 'godheid.' Idolatie is afgodendom.

Door de gehele Bijbel heen zien we, dat als mensen iemand volgen die niet op Gods weg ging, zij in moeilijkheden kwamen. Zij werden ongehoorzaam aan God. Dit gebeurde reeds bij het volk Israël. Het volk volgde een ongehoorzame koning en werd als geheel daarvoor gestraft.

Let ook eens op de hoezen van de platen. Die van Led Zeppelin heeft de afbeelding van een duivelse hogepriester. Een geest uit de 18e eeuw en de hogepriester houdt een ladder in zijn hand en de demonen staan er rondom hem, in een zespuntige ster, het hexagram.

De plaat van 'rush,' 'fly by night,' heeft op de hoes een grote uil, met nare demonische ogen. De omgekeerde boodschap van het nummer 'anthem' zegt (hoewel slecht verstaanbaar): 'O, satan, jij bent het die straalt.'

De hoes van 'black sabbath' toont een aantal griezelige demonen en een van hun liederen 'religion' is een aaneenschakeling van haat tegen het geloof, en in het bijzonder tegen de Heer Jezus Zelf.

Bestaat er christelijke muziek?

Als onze analyse van rock- en popmuziek juist is, dan is het gebruik ervan in evangelisatie riskant te noemen. Bovendien: is het ook Bijbels juist te noemen? Bestaat er zoiets als christelijke pop- of rockmuziek? Wat bedoelen we daarmee? Als we daar over spreken, dan rijst tevens de vraag: bestaat zoiets als christelijke muziek? Neem een vel muziek van een christelijk lied en een vel met wereldse muziek. Is er qua muziek enig verschil?

John Blanchard en Peter Anderson vragen zich in het boek 'pop goes the gospel' af of B-mineur in een christelijk lied verschilt van B-mineur in een smerig rocknummer. Kunt u een christelijke vibratie onderscheiden van een niet-christelijke? Is er zoiets als een goddelijke gitaar, een geheiligde saxofoon of een wedergeboren bas?

Er zijn christenen en er is muziek; er is goede muziek en er is slechte muziek; er is muziek die Gods glorie weerspiegelt en er is muziek die dat niet doet. Er zijn christenen en niet-christenen die goede en slechte muziek schrijven en spelen. Muziek is niet 'goed' omdat het in religieuze context gebruikt wordt. Muziek moet niet alleen beoordeeld worden in zijn eigen context, maar ook naar inhoud en dan nog in relatie met de woorden, die het toonzet. Mooie bloemen kan men vinden in een stoffige woestijn en giftige planten in een mooie omgeving.

Naar christelijke punkrock luisteren is te vergelijken met playboy lezen om op pagina 35 een paar aardige opmerkingen over Jezus te vinden.

Het is niet ongebruikelijk een werelds succesnummer van een christelijke tekst te voorzien, waarbij dan soms wel gezegd wordt dat we Gods heerschappij over de gehele schepping moeten erkennen, dus ook over alle muziek. Maar is dat in zijn algemeenheid waar?

Misschien kent u het bekende 'Marialied' uit de film 'Jesus Christ superstar.' Men heeft dat lied in christelijke kringen ook wel gezongen, maar men vergat daar kennelijk bij dat de film Jezus laat zien door de verraderlijke ogen van Judas en dat 'Maria' bij het zingen erg verliefd doet met de figuur die voor Jezus speelt.

Of het bekende 'bridge over troubled water' van Paul Simon en Art Garfunkel, waarin ze in bedekte termen zingen over het gebruiken van drugs en het hebben van een 'trip.' Dezelfde plaat met dezelfde tekst wordt ook door christelijke groepen gebruikt, waarin ze dan de inhoud zouden kunne uitleggen als volgt: die 'bridge' is Jezus, die als brug tussen de wereld en God is komen te staan.

De plicht van de christen musicus is dezelfde als die van elke andere christen – namelijk om te beginnen bij de Schrift en na te gaan welke methoden en middelen Gods instemming dragen. Zijn eerste verantwoordelijkheid is goede muziek te maken. Zijn muziek vormt de toonzetting van woorden die spreken van Gods grootheid en Gods eer.

Het is 'het Woord' dat zielen redt, niet de muziek. Prof. H.J. Rookmaker zei eens: 'Kunst heeft zijn waarde' en die waarde is niet gebonden aan evangelie. De muziek die in de Bijbel genoemd wordt heeft steeds een specifieke functie: de bazuinen klinken tot Gods eer, maar dan steeds in verband met een bepaald plan dat God heeft.

De woorden van rock muziek.

De teksten bij de rock muziek kennen vijf thema's: seks, drugs, rebellie, valse religie en demonie. De platen van Jimi Hendriks vooral, staan model voor overdreven accentuering van seksbeleving. Maar niet bij hem alleen. De meeste platen spreken openlijk van overspel, lesbianisme, homoseksualiteit of andere vormen van seksuele afwijking als levensstijl.

AC/DC, David Bowie, Alice Cooper, Grand Funk's muziek (10 miljoen verkocht in 1 jaar) zijn gevuld met teksten over seksuele uitpattingen.

Jethro Tull's concerten, de 'houdingen' van een Elvis Presley, de groep KISS, Led Zeppelin met een plaat als 'trampled under the foot,' Meat Loaf met een walgelijke parodie op het seksgebeuren.

Olivia Newton John maakte een grote hit met 'let's get Physical' (laten we het lijfelijk doen). Pink Floyd's album met 'oh, I need a dirty girl.' Prince wordt in 'newsweek' genoemd 'een profeet van seksuele anarchie.' Queen (de naam voor een vrouwelijke homoseksueel); de Rolling Stones met hun lied 'sweet virginia:' 'ik gaf je diamanten, jij gaf me geslachtsziekte.'

Rod Steward, The Who, en zo kunnen we nog lang doorgaan. Deze voorbeelden zijn nog maar de meer eenvoudige. Massa's zijn zonder meer smerig te noemen. Dit alles bewijst dat rock niets meer is dan een satanische vorm van moraal ondermijning.

Derek Cleave, een deskundige op dit gebied citeert een paar uitspraken van bekende rockzangers:

Johny Bristol: 'Seks is in muziek en ik hou ervan.' Glenn Frey van de Eagles: 'Ik ben in rockmuziek voor de seks en voor drugs.' Mick Jagger, Paul Kantor: 'Vrije drugs, vrije seks, vrije muziek, dat is ons leven.'

Dave Krebs, Jim Morrison, and John Oats: 'Rock 'n roll is 90 % seks.'

Jimi Page van Led Zeppelin: 'Rock 'n roll is seksualiteit.'

Frank Zappa: 'Rockmuziek is seks, de beat speelt in op het lichamelijke ritme.'

De wereldse pers bevestigt dit alles. Time magazine vermeldt: 'In zekere zin is alle rock revolutionair. Newsweek, Daily mirror, Daily mail en andere spreken in dezelfde trant. Het feit dat sommige rockplaten ook wel eens algemene (neutrale) liederen hebben doet aan dit feit niets af.

Een tweede reden waarom rockmuziek ongeschikt is voor gebruik in christelijke kringen is dat het nauw verweven is met occultisme en nadrukkelijke antichristelijke tendensen. Het woord occult betekent verborgen, geheim, bovennatuurlijk.

Maar we moeten ons niet laten bedriegen door deze vage bewoordingen, en het feit verdoezelen dat de occulte wereld werkelijkheid, demonisch en bedreigend is. Die bedreiging zit tevens in het 'verborgen zijn' en dit doet ook vaak een beroep op het religieuze element in de mens. De Bijbel spreekt over satan als een reëel en levend wezen, briljant, intelligent en krachtig en noemt hem zelfs 'de god dezer eeuw.' 2 Korinthe 4: 4

De meeste platen zijn doortrokken met satan verheerlijking, soms rechtstreeks, soms in omkeervermommingstechniek.

Aerosmith met hun zonnegod, evenals 'America,' Ginger Baker, the black boys, Mark Bolan van T-rex erkent waarzegger te zijn; the Bee Gees met hun plaat 'main course,' Black Sabbath, Blondie, David Bowie, Blue Oyster Cult, Savoy Brown, die satan prijst als 'number one,' Deep Purple, the Eagles met hun 'whitchy woman' en 'good day in hell.' Hun albums dragen allen de 5 puntige satans ster. Black Sabbath zingt: "there's a liar on the altar – this is religion' en 'a bitch spelled backwards is DOG.' (GOD).

George Harrison, Steve Hackelt, Daryl Hall, Heart, Jimi Hendriks, KISS, Led Zeppelin, Meat Loaf, Moody Blues, Queen, Rainbow, Rolling Stones, de groep Rush, Santana, Stevie Wonder, the Who, Gary Wright, the Beatles, Black Oak Arkansas, Pink Floyd, Black Sabbath, enz., allen verheerlijken seks, drugs, rebellie, valse religie en demonie. De een meer, de ander minder.

Dit is nog nadrukkelijker het geval met de veelheid aan godslasteringen. In 1964 reeds schreef de manager van de Beatles – die zoals eerder gezegd de eerste waren die de omkeertechniek toepasten – Derek Taylor: 'Het is alsof ze een nieuwe religie gecreëerd hebben. Ze zijn volkomen antichristelijk. Ik bedoel, ik ben ook antichristelijk, maar zo antichristelijk als zij zijn, shockeerde zelfs mij en dat is nogal wat.' (The Listener 11-2-1982)

David Bowen gaat nog verder en verklaart: 'Jezus Christus was zelf al een vreemde jongen.' (Hit Parade 19-6-1975)

Godslasterlijk waren de twee succesvolle musicals Jesus Christ Superstar en Godspell, beiden geprezen door menig christen, die het als een doorbraak in de communicatie tussen de massa en het evangelie zagen.

Alhoewel deze opera's en ook de gelijknamige films al weer een paar jaar oud zijn, worden de liederen nog regelmatig ten gehore gebracht en ook de platen van deze opera's worden nog veel gedraaid.

Jesus Christ Superstar is geschreven door Tim Rice en Andrew Lloyd Webber. In een interview zei Rice iets over de bedoeling van deze opera: 'In feite is de bedoeling van deze opera om Jezus door de ogen van Judas te laten zien en Christus als mens uit te beelden, niet als God.'

In Superstar wordt Jezus uitgebeeld als een moderne opstandeling tegen bestaande onrechtvaardige structuren. Het is een aanschouwelijk voorbeeld van de 'moderne theologie' der bevrijding of der revolutie. De in deze opera verwerkte visie op Jezus wint steeds meer terrein. De kerken en dan met name de overkoepelende wereldorganisatie doet steeds meer uitspraken op sociaal-politiek terrein in een poging te komen tot zelfverwerkelijking van de mens en zijn wereld. Binnen de theologie der bevrijding heeft men geen verlosser nodig.

Communicatie.

Muziek communiceert, het heeft het vermogen iets over te dragen: sfeer, gevoel, een waarheid of onwaarheid, een begrip. Praten wij dan hier als christen over dezelfde dingen als de wereld? Het is goed over het volgende eens na te denken.

De Bijbelse communicatie richt zich primair op de gedachte: God roept mensen op: 'Kom toch en laat ons tezamen richten,' zo zegt de Here. Jesaja 1: 18

'Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw verstand.' Marcus 12: 30 Paulus maakt het duidelijk dat de weg om gelijkvormigheid met de wereld te voorkomen is:

'Hervormd te worden door de vernieuwing van uw denken.' Romeinen 12: 2

De gedachte dat muziek 'neutraal' zou zijn en alleen gekleurd zou worden door woorden, is een halve waarheid en gaat voorbij aan de vernietigende techniek van ritmebespeling.

Een andere opmerking, die we moeten maken is, dat in de Bijbel muziek niet alleen is voor God, maar ook van God. David zegt in Psalm 40: 4: 'Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lofzang aan onze God. Psalmzingt de Here ... en looft Zijn Heilige Naam.' Psalm 30: 4 'Looft den Here, al Zijn werken.' Psalm 103: 22 'Zingt den Here, looft den Here.' Jeremia 20: 13

In feite troont God zodanig op de lofprijzing van zijn volk, dat Mozes kon zeggen: 'De Here is mijn kracht en mijn Psalm.' Exodus 15: 2 Ongetwijfeld zullen velen de Bijbelwoorden kunnen aanvullen.

In deze brochure zijn we ingegaan op de achtergronden en de vele vragen die rijzen naar aanleiding van de hedendaagse pop- en rockmuziek. Dit element vormt een belangrijk deel van de geestelijke bagage van een nieuwe generatie.

Popbladen, rockplaten, popzenders op de radio en tv, evenals talloze popconcerten bepalen in hoge mate wat de hedendaagse jeugd mooi moet vinden. We kunnen nadrukkelijk spreken van een rockindustrie.

De rockmuziek is zo nadrukkelijk in onze samenleving aanwezig, dat een kritische bescouwing ervan niet mag ontbreken. Weinigen zijn zich bewust van de psychologische invloed die dit alles heeft. Pas de laatste tijd hebben sommige waarnemers zich gerealiseerd dat vanuit de occult beïnvloede wereld zulk een zielsondermijnende invloed uitgaat, ook op de christenjeugd.

Vele jongeren worden moeilijker bereikbaar voor het evangelie, en zulke wereldse rockplaten hebben in een christelijk gezin een verwoestende uitwerking. Het advies aan de ouders moet dan ook luiden: doe zulke platen het huis uit, evenals de bijbehorende posters die de slaapkamers van de kinderen sieren. U bewaart hen voor de boze.

We zijn allen voorstanders van vrijheid en ook de nu levende generatie jongeren denkt vrij te zijn. Men zet zich in voor de bevrijding van groepen van verdrukten in vele delen van de wereld.

Diezelfde jongeren zijn echter op het gebied van muziek slaven van een groep pop- en rockindustriëlen. Via deze muziek hebben ze een grote greep op het denken en doen van talloze jongeren gekregen.

We moeten ernaar streven die gedachten te ontmaskeren die proberen onze vrijheid aan te tasten. Laten we ons ook afvragen hoeverre het gedrag van de jeugd door onszelf mede bepaald wordt.

Wat trekt de jongelui aan in de rockmuziek?

De Bijbel geeft het antwoord op onze levensvragen. Waarom zouden we met een onbevredigend surrogaat genoegen nemen? Het christendom kenmerkt zich door een geweldige mate van vrijheid voor het individu. Vanuit onze volmaaktheid zullen we deze vrijheid vaak verkeerd gebruiken, maar het christelijk geloof biedt Jezus Christus aan als werkelijke bevrijder van de mensheid.

Ook in rockmuziek worden ons bevrijders aangeboden, soms zelfs met het etiket 'Jezus' opgeplakt – als 'my sweet lord.' Op zijn best zijn het schijnbevrijders, waarbij velen de zwaarste godslasteringen niet schuwen, bedekt of onbedekt.

Wij hopen dat deze brochure jongeren en ouders de ogen zal openen voor het gevaar. Tot alle ouders wil ik zeggen: behoud het recht van het ouderlijk gezag en verantwoordelijkheid.

Spreuken 13: 24 zegt: 'Wie zijn roede spaart, haat zijn zoon, maar wie hem liefheeft, tuchtigt hem reeds vroeg' en Spreuken 22: 6: 'Oefen de knaap volgens den eis van zijn weg; ook wanneer hij oud geworden is zal hij daarvan niet afwijken.'

Frank Zappa blufte eens: 'Ik ben de advocaat van de duivel.' En David Bowie erkent zelf: 'Rock 'n roll zal u vernietigen. Rock is altijd duivelse muziek geweest.'

Musici die onder satanische invloed staan, zullen onvermijdelijk hun luisteraars onder dezelfde invloed brengen.

Bob Larson zegt: 'Als een (ex) rockmusicus weet ik wat de bedrieglijke zalving van satan zeggen wil.'

God wil zeker dat u muziek hebt in huis en in uw leven, maar 'welke overeenstemming is ertussen Christus en belial?' 2 Korinthe 6: 15 Dan Roberts voegt er dit goede advies aan toe: 'Als u serieus bedoelt een discipel van Jezus te worden, behoort u zichzelf niet open te stellen voor demonische beïnvloeding door deze platen. U moet ze vernietigen en niet langer dit soort dingen in uw huis hebben.'

Als u niet nadenkt bij wat u beluistert, dan zult u ervaren dat het onbewuste deel van uw denken langzaam vergiftigd wordt door deze gevierde zangers van wellust en occultisme.

Deze laatste waarschuwing komt overeen met die van Bob Larson: 'Of iemand bewust of onbewust luistert naar de woorden van een occult rocklied, maakt geen verschil. Het onderbewustzijn, de zetel van de ziel, wordt er door beïnvloed.'

Mag ik u iets vragen? Hebt u wel eens nagegaan waarom bepaalde jongelui geen Bijbel meer lezen? Of niet meer kunnen bidden? Waarom zovelen niet met het Evangelie bereikt kunnen worden? Zich verzetten tegen ouders, zo onhandelbaar zijn? Misschien is het omdat de ouders hen niet meer vast kunnen houden en leiden. Misschien omdat ze voortdurend naar platen van Led Zeppelin of Queen luisteren?

De ouders zeggen: 'de kinderen zijn zo anders, ze zijn zelfstandig.' Ik denk dat de ouders bij zichzelf te rade moeten gaan, omdat de kinderen meestal kopieën van henzelf zijn. Kinderen roken sigaretten, omdat hun ouders roken. Zij drinken alcohol, omdat de ouders het doen. Na een uit de hand gelopen partijtje, waarbij brand ontstond, verbrandde een 15 jarig meisje, samen met andere jongelui. Ze hadden gedronken.

De wanhopige vader zei: 'Als ik de knaap te pakken krijg, die mijn kind alcohol gegeven heeft, doe ik hem wat.' Totdat hij thuis in zijn kast met drankvoorraad een briefje vond, waarop zijn dochttertje had geschreven: 'Sorry, pap, ik heb een fles van je geleend, we gaan een feestje bouwen...'

Kinderen willen aandacht en liefde. Hoe komen de punkrockers zo ziek? Hebt u ze wel eens gezien met hun kale hoofd en hanenkam? Spijkerjacks en wilde, woeste ogen?

Als u naar punkrock luistert, hoort u iets van hun gedachtegang en levenssfeer. Nihilisme is het levensmerk van de punkrockers. Zij geloven niet dat er maar iets is dat zin of doel heeft. Het leven betekent niets. Dat is wat zij geloven. Er is niets dat het leven de moeite waard maakt. Geen religie en geen morele maatstaven. Zij staan voor niets anders dan voor rebellie tegen de gemeenschap.

In 2 Petrus 3: 3 lezen we: 'Dit moet gij vooral weten, dat er in de laatste dagen spotters met spotternijen zullen komen...' en 'ongehoorzaam aan hun ouders, onheilig, liefdeloos, onmatig, onhandelbaar...' 2 Timoteüs 3: 3

Als je de woorden van punkrock genoeg herhaalt, worden ze je eigendom, ga je ze meezingen en leeft er naar. Spreuken 13: 14 zegt: 'Het onderricht van de wijze is een bron des levens.' Zelfs straf is een teken van liefde.

Ouders, u hebt de wet in uw huis te handhaven. Als u toestaat Underground en hardrock posters en platen in huis te hebben, dan handhaaft u geen standaard van heiligheid in uw huis.

Het is niet van belang hoeveel samenkomsten u bijwoont. U hebt uw kinderen met liefde en belangstelling te omringen.

Als uw kinderen spelen met een Ouija bord of heksenboeken lezen, zult u dat zeker verbieden. Maar rock 'n roll platen laat u toe? Waarom spelen zij zo luid? Omdat zij dan beter de verborgen boodschap kunnen horen.

Het gebeurt dat christenen, die zelf wel met de Heer leven, satan onder hun dak hebben door de kinderen die rockplaten draaien.

Weet u trouwens waar het woord rock 'n roll vandaan komt? Het is de uitdrukking voor een rijdende auto, waar jongelui op de achterbank seksuele gemeenschap hebben: 'rock, terwijl de car rolled.'

Op sommige platen klinkt een satanisch gelach. Als deze platen gedraaid worden plaats je een altaar voor satan in je huis.

Jongelui, als jullie deze platen draaien, word je aangespoord om te kiezen voor satan, tegen God. God zegt: 'Als je tot Mij nader komt, nader ik tot jou. Als je mij loochent, zal Ik jou loochenen.'

We moeten deze satanische dingen niet in huis hebben. Net zo min als Boeddha beelden of andere afgoden. We kunnen slaaf worden van wat we in huis halen.

Spreuken 22: 6 zegt: 'Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg.' We moeten de kinderen leren de weg te gaan die zij moeten gaan. De kinderen leren de discipline en liefde thuis van hun ouders.

Als de kinderen steeds maar weer die platen beluisteren, worden ze er onvermijdelijk door beïnvloed. Het is alles seks wat de klok slaat. Seks, drugs en alcohol. Ze beginnen ermee en waar is het eind? Het vernietigt hun weerstand en hun verstand. Je kunt niet roken, drinken, seks en moord op tv te zien, zonder dat het je wat doet. De mens is veranderd, zegt men, harder geworden. Hoe zou dat komen denkt u? Veel van de rockplaten dragen oosterse cultus als basis. Zij spreken van goeroe's, swami's en satan als God. En er is zoveel occultisme in oosterse religies. Als u wist welke woorden op de platen staan zou u waarschijnlijk nooit toestaan dat uw kinderen ernaar luisteren.

Freddy Mercury, de solozanger van Queen zegt: 'Ik ben een duivel, wij zijn de kampioenen en wij zullen winnen. Wij winnen de wereld voor satan. Rock 'n roll leeft in eeuwigheid.' Maar dat is niet het geval. Rock 'n roll is niet meer wat het geweest is. Er komt een einde aan. Jezus Christus leeft voor eeuwig en men zal eens staan voor het oordeel van God. 'Kies dan heden Wien gij dienen zult.' Ouders, u zegt: ik heb een keus gemaakt, ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen? Houdt dan de kamers van uw kinderen rein.

Muziek voor God opent de weg tot God. Muziek voor satan opent de weg tot satan.

Er vindt momenteel een ernstige demoneninfiltratie plaats langs vele wegen. Dit is geen spel. Het is een kwestie van leven of dood.

Spreuken 4: 20 zegt: 'Mijn zoon, sla acht op mijn woorden.' Seks, drugs rebellie, valse religie, afgoden en demonen. Kijkt u na wat voor posters en platen uw kinderen hebben?

2 Kronieken 10: 9 en 10 spreken van jonge vrienden, die verkeerde raad geven. 'Zeg mij wie uw vrienden zijn, dan zal ik zeggen wie gij zijt,' zegt een oud spreekwoord.

Tenslotte: De enige vrijheid die je kunt hebben, is die waar Jezus over spreekt. 'Als je in Mijn Woord blijft, zul je de waarheid verstaan en de waarheid zal je vrijmaken.' Reinig je huis. Je moet kiezen. Dat moet je zelf doen.

Nogmaals:

KIES DAN HEDEN WIE GIJ DIENEN ZULT!

Misschien denkt u, dit artikel is al zo oud, de muziek is veranderd, dan moet ik u helaas wakker schudden en zeggen dat deze technieken ook nog vandaag de dag anno 2022 worden toegepast in de muziekwereld. Alleen wordt er vandaag de dag weinig aandacht aan gegeven, maar het is zorgwekkend wat er allemaal zo openlijk de media doorgaat, terwijl dat nou juist voor de jongere generaties die nu opgroeien zo 'normaal,' aan het worden is. Die weten niet beter dan dat dit de normaalste zaak van de wereld is. Naaktheid, seks, smerige taal, doen wat jij lekker belangrijk vindt, of het nu goed is of kwaad, makes no difference, anymore.

De verleidingen liggen op de loer, wat voor smerigheid komt er nog allemaal aan? Houd u verre van duivelse 'muzieknummers' die niet gericht zijn op de Heer! Ik zeg niet dat alle muziek slecht is, maar u moet wel degelijk de keuze maken tussen het een of het ander... Een vriend van de wereld is een vijand van God.

AB januari 2022